

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΠΟΛΥΥΕΛΑΙΟΣ

Είχαμε χρόνια και χρόνια να τον δούμε. Όμως δεν τον ξε-

στιγμές της ζωής μας, μα και οι πιο οδυνηρές, διαδραματί-

χάσαμε ποτέ, γιατ' ήτανε μαζί μας -για μας τους μεγαλύτερους μιλώ- στενά δεμένος, τόσο όσο δεμένοι είμαστε και με τη ζωή. Όλες οι καλύτερες

στηκαν μπροστά στα μάτια του.

Κάτω απ' το ίλαρό του φως, γίναμε "χριστιανοί στην κολυμβήσια στη σελίδα 6)

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Α
Φέτος το Πάσχα γιορτάστηκε αργά. Έτσι δικαιολογημένη ήταν και η επίσκεψη περισσοτέρων συγκαριανών μας από κάθε άλλη φορά στο χωριό μας.

Λίγες μέρες πριν από τη Μ. Εβδομάδα πολλοί βρεθήκαμε νωρίτερα στο χωριό για να συνοδεύουμε στο τελευταίο αγύριο στο ταξίδι την σεβαστή Παναγιώτα Ζαρκάδα και το μπάρμπα Κώστα Λειβαδίτη. Ξέρουμε ότι ήθελαν κι ετοιμάστηκαν κι αυτοί να γιορτάσουν το Πάσχα, αλλά «άλλαι αι βουλαί του Θεού...». Μάταια τους αναζητούσαμε να μας καλοσωρίσουν στην πλατεία του χωριού, όπως έκαναν πάντα. Ας είναι αιώνια η μνήμη τους.

Κι άρκισαν οι ιερές ακολουθίες της Μ. Εβδομάδας και των Αγίων Παθών μέσα σε θρησκευτική και προσευχητική κατάνυξη και με μεγάλη συμμετοχή των πιστών. Αξίζουν συγχαρητήρια στις νέες και τους νέους που στόλισαν τον Επιτάφιο και φρόντισαν για την επιβλητική περιφορά του.

Και φτάσαμε στο βράδυ της

λαμπροφόρου Αναστάσεως. Στο ναό υπήρχε αδιακόπτο και κυριαρχούσε σύμφωνα με τον υμνογράφο της εκκλησίας μας η χαρά και το φως. «Νυν πάντα πεπλήρωνται φωτός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια». Κι ύστερα από το «Χριστός Άνεστη» και τον Κατηχητικό λόγο του Χρυσοστόμου ««ποτεύσαντες και μη νποτεύσαντες» ευφρανόμενοι κίνησαν ολοταχώς για τη ζεστή μαγειρίτσα. Ανήμερα του Πάσχα, από πολύ νωρίς το πρωί στη μόνιμη πλέον ψωταριά, στον αύλειο χώρο του Σχολείου, στήθηκε η φωτιά με τη φροντίδα των κ. Κώστα Καραγιάννη και Κώστα Μάλλιου, που πήραν το γενικό πρόσταγμα συνεπικουρούμενοι και από όσους άλλους μπορούσαν, για το ψώμιο. Σε λίγη ώρα όλα πάντα έτοιμα. Άρχισε το ψώμι με οδηγίες από τους υπεύθυνους για γρήγορο γύρισμα «μην ανάψουν» τα ψωτά. Δεν έλειπαν και κάποιες μουρμούρες από τους μεγαλύτερους μπροστά στο

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

«Το γαϊτανάκι» και «η Παπαδούλα» σε αγώνες χορού

Διαβάσαμε στον τοπικό τύπο, ότι το 2o TEE Ναυπάκτου στις 14 και 15 Απριλίου του 2005, πήρε μέρος στους περιφερειακούς αγώνες χορού, που έγιναν στην Αρχαία Ολυμπία.

Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος 17 Σχολεία από όλη τη Δυτική Ελλάδα.

Ανάμεσα στους χορούς

που παρουσίασε το 2o TEE Ναυπάκτου, ήταν «το Νεχωρίτικο (κι όχι Νιοχωρίτικο) γαϊτανάκι» και «η Παπαδούλα», δύο παραδοσιακοί χοροί, που χορεύονται αποκλειστικά στο χωριό μας.

Τα χόρεψαν μάλιστα τραγούδωντας τα με τον δικό (Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΣΠΗΛΙΑΣ (ΠΑΛΙΟΝΕΧΩΡΟΥ)

Στο φύλο του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ" 96 Οκτ.-Νοε.-Δεκ. 2003 και στη σελίδα 1 δημοσιεύσαμε έγγραφο της Αιτωλικής Αναπτυξιακής ΑΕ σχετικά με το πλαίσιο του τοπικού προγράμματος Leader+, "Ολοκληρωμένο Σχεδιασμό δικτύου μονοπατιών και ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών τουρισμού στην Αιτωλία" καθώς και τη σχετική απάντηση του Δ.Σ.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου παρακολούθησε με ενδιαφέρον τα σχετικά προγράμματα και σε συνεργασία με το Τοπικό Συμβούλιο του Χωριού μας, υπέβαλε προς το Δήμο και την Ανατωλική Αναπτυξιακή ολοκληρωμένες προτάσεις με αναλυτικά στοιχεία.

Με μεγάλη χαρά δημοσιεύουμε έγγραφο που λάβαμε από το Δήμαρχο κ. Λεωνίδα Κωλέττα. Εμείς θα παρακολουθήσουμε το θέμα και θα βοηθήσουμε όπου και όσο απαιτηθεί ώστε τα λεφτά να διατεθούν για το σκοπό που εγκρίθηκαν και τα έργα να τελειώσουν στους προκαθορισμένους χρόνους.

ΔΗΜΟΣ ΠΛΑΤΑΝΟΥ Δ.Δ. ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

Στα πλαίσια του προγράμματος "Leader+" του Δήμου Πλατανού πρότεινε, ανάμεσα στ' άλλα, δυο έργα που αφορούν στο Δ. Δ. Νεοχωρίου:

1. Σύμμανση και χαρτογράφηση μονοπατιού Παλιονέχωρο, δημιουργία θέσης θέας και αναψυχής με τελικό εγκριμένο προϋπολογισμό 13.133.87 Ευρώ.

2. Λαογραφικό μουσείο Νεοχωρίου με εγκρινόμενο προϋπολογισμό 30.032,53 Ευρώ.

Ο Δήμος υπέβαλε ολοκληρωμένες πελέτες των παραπάνω

Η Εκκλησία μας και τα εξωκλήσια

Οι απανταχού Νεχωρίτες από παλαιοτάτων χρόνων βούθουν προθύμως τόσο στην ανέγερση και ανακαίνιση του Ιερού Ναού και των εξωκλησίων του χωριού μας, όσο και στις εικονογραφίσεις, στην προμήθεια ιερών σκευών και άλλων απαραίτητων ειδών. Και αυτό συνεχίζεται με την ίδια προθυμία.

Οι όποιες ανάγκες υπάρχουν στην Εκκλησία και τα εξωκλήσια μας τις γνωρίζει το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και κυρίως ο πρόεδρός του, Ιερέας Παπανίκος Μασγάλας, ο οποίος με το έντονο ενδιαφέρον του έχει φέρει εις πέρας πάρα πολλά έργα μέχρι σήμερα.

Στη περίπτωση που υπάρχει διάθεση και ενδιαφέρον από οποιονδήποτε, για προσφορά και βοήθεια στην Εκκλησία ή τα εξωκλήσια, παρακαλούμε να γίνεται προηγουμένως συνεννόηση με τον Παπανίκο, έτσι ώστε να αντιμετωπίζονται και να καλύπτονται οι πραγματικές ανάγκες κατά τον καλύτερο τρόπο.

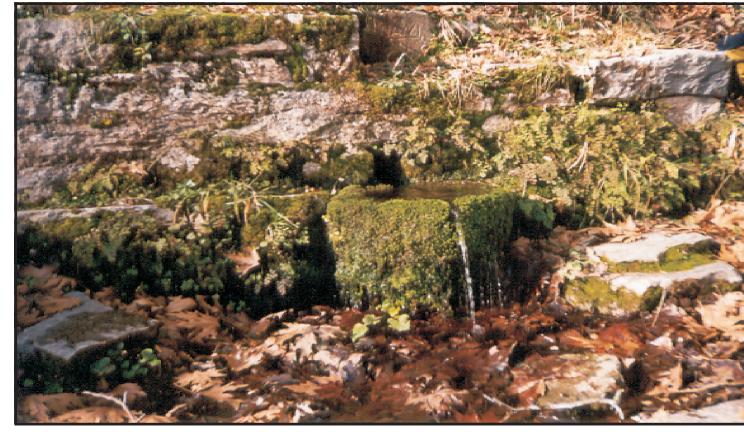
Από το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

έργων στην Αιτωλική Αναπτυξιακή, της οποίας Επιτροπή Διαχείρισης του Προγράμματος Leader γνωμοδότησε θετικά και ενέκρινε την ένταξη των παραπάνω έργων. Οι προτάσεις και γνωμοδοτήσεις έχουν ήδη δια-

βιβαστεί στο Υπουργείο Γεωργικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Εκεί θα γίνει η οριστική έγκριση και μετά απ' αυτή θα εκτελεστούν τα παραπάνω έργα.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
Λ. ΚΩΛΕΤΤΑΣ

Φ' ντάνα - Βρύση πάνω στο μονοπάτι της Σπηλιας

Στα πεταχτά...

- Με τη δραστηριοποίηση του Δήμου συνεργείο καθαρισμού επισκέπτεται τα Δημοτικά Διαμερίσματα. Στο Χωριό μας έγινε καθαρισμός των δρόμων, της πλατείας, του σχολείου, του πάρκινγκ του Νεκροταφείου και του Καρενείου:

- Άργησε, αλλά έγινε πολύ καλό (με σκάρες) το αυλάκι από την πλατεία μέχρι την οικία Α/φων Μάλλιου. "η καλή δουλειά αργεί να γίνει". Σχετικές εργασίες γίνονται και στο "χαντάκι Μαυροσκαμνιές".

- Ο Σύλλογος φρόντισε και επισκευάστηκαν, από τους αδελφούς Γιώργο και Γιάννη Μάλλιου, τα δύο μα-

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ NIKO ΑΠ. ΓΙΑΝΝΑΡΗ

Γνωρίζουμε πως ο Νίκος Γιάνναρης έχει μεγάλη κοινωνική και φιλανθρωπική προσφορά στο χωριό μας, που θα γνωρίζει πως με μεγάλη διακριτικότητα έβαζε και βά-

ρίση: "Μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου".

Ποιος δε γνωρίζει τη γενναία οικονομική προσφορά του στην αγορά της αίθουσας του Συλλόγου στην Αθήνα;

ζει στην τσέπη των γιαγιάδων του χωριού μας και των αναξιοπαθύντων συγκαριανών μας τη γενναία του βοήθεια;

Μια εκδήλωση δύως που έ-
(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Ντόλυ Καρανδρίκα σύζυγος Ιωάννη Σιατούφη γέννησε κοριτσάκι.

- Η Κέλλυ Χερβατοπούλου σύζυγος Εμμανουήλ Μάντη γέννησε κοριτσάκι.

- Η Μαρία σύζυγος Κωνσταντίνου Γ. Καραγιάννη γέννησε αγοράκι.

- Η Βίβιαν Μάλλιου σύζυγος Γεωργίου Πάφη γέννησε κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το ζεύγος Κωνσταντίνου και Λένας Σαλτού βάπτισε στις 7/5/2005 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ηλιούπολης, την κόρη τους και την ονόμασε Παναγιώτα. Νουνός ήταν ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κώστας Φουρλάς.

- Το ζεύγος Μαρία (Μασγάλα) και βασιλείου Κολοβού βάπτισε το κοριτσάκι τους στις 26/6/2005 στο Μοναστήρι Δαμάστας και το ονόμασε Ευφροσύνη. Να ζήσουν τα νεοφότιστα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 29/5/2005, στο Harrisburg Pennsylvania έγιναν οι γάμοι του Περικλή Αθ. Πανάγου και της Βίκυς Κ. Καρανδρίκα. Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Την 19/4/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στο Νεοχώρι η Παναγιώτα χήρα Αθανασίου Ζαρκάδα.

- Την 20/4/2005 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Νεοχώρι ο Κωνσταντίνος Ν. Λειβαδίτης.

- Την 30/4/2005 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Νεοχώρι ο Ιωάννης Αντ. Παπακώστας.

- Την 10/6/2005 πέθανε στην Αμερική και ετάφη στο Νεοχώρι η Μαρία Ν. Σπανού.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Τοιγαρίθρας Κώστας Χαρμαντζή-Τσιλογιάννη Γιαννίτσα	50
Αντωνόπουλος Γεώργιος	15
Καραγιάννης Κών/νος Ν.	20
Μπαλαφούτας Νικόλαος Δ.	20
Κατσαούνης Αθανάσιος Ν. \$ 50	
Σκεπαρνίας Αντώνιος Χ.	30
Κρανιάς Κων/ντίνος	30
Βενετάκη-Λάππα Αικατερίνη	30
Παλιούμητρος Ιωάννης Δ. \$ 100	
Τοσέλιος Χρήστος Γ.	50
Τοιντζέλη-Γεωργίου Αθανασία	20
Τους ευχαριστούμε πολύ.	

Από τον κ. Χρήστο Κατσίκα Τέως Πρόεδρο της Κοινότητας

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας Κωδικός 3327

★★★

Εκδότης
ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Tηλ./Fax: 210.76.45.280

Internet site: www.nehoritis.gr

★★★

Ηλεκτρονική σελ/ση - Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΔΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Tηλ.-Fax: 210.52.38.107

★★★

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγηστιάου 20 - Αθήνα

Tηλ.: 210.52.36.835

Κοινωνικά

Αγίου Δημητρίου, φίλο των Νεοχωριτών, λάβαμε το ποσό των 50 Ευρώ, ευγενική προσφορά στο Σύλλογό μας. Τον ευχαριστούμε πολύ.

Ο Ιωάννης Δ. Παλιομήτρος προσέφερε στο Δημοτικό Διαμερίσμα Νεοχωρίου το ποσό των 100 Δολαρίων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Με τη συμπλήρωση ενός ετούς από το θάνατο του Γεωργίου N. Κουβελά η σύζυγός του Μελπομένη, προσέφερε στη μνήμη του το ποσό των 200 Ευρώ.

- Ο Ιωάννης Αθ. Σβούκας, στη μνήμη της μητέρας του, προσέφερε το ποσό των 30 Ευρώ.

- Ο Γρηγόρης και η Βίκυ Ντούζου, στη μνήμη του εξαδέλφου και θείου τους Ιωάννη Πατερέκα και της θείας τους Ελένης χήρας N. Πατερέκα, προσέφεραν το ποσό των 50 Δολαρίων.

- Η Ευαγγελία Τσίγκα και η οικογένειά της προσέφεραν, στη μνήμη του εξαδέλφου και θείου τους Ιωάννη Πατερέκα και στη μνήμη της θείας τους Ελένης χήρας N. Πατερέκα το ποσό των 50 Δολαρίων.

- Η Παναγιώτα Πετράκη προσέφερε στη μνήμη της θείας της Ελένης χήρας N. Πατερέκα, το ποσό των 20 Ευρώ.

- Στη μνήμη του Κωνσταντίνου Λειβαδίτη, η σύζυγός του Ερασμία και τα παιδιά του Νικόλαος, Ελευθέριος και Γεώργιος, προσέφεραν το ποσό των 200 Ευρώ.

- Ο Γεώργιος, η Ευδοξία και ο Δημήτριος Παπακώστας προσέφεραν στη μνήμη του αδελφού τους Ιωάννη το ποσό των 250 Ευρώ.

- Στη μνήμη του Κωνσταντίνου Λειβαδίτη ο Ιωάννης και η Γιαννούλα Λειβαδίτη προσέφεραν το ποσό των 20 Ευρώ.

- Ο Γεώργιος, η Ευδοξία και ο Δημήτριος Παπακώστας προσέφεραν στη μνήμη του αδελφού τους Ιωάννη το ποσό των 50 Δολαρίων.

- Στη μνήμη της εξαδέλφης και θείας τους Παναγιώτας Ζαρκάδα προσέφεραν το ποσό των 30 Δολαρίων, η Ευαγγελία Τσίγκα, ο Δημήτρης και ο Ιωάννης Τσίγκας.

Στη μνήμη του Κωνσταντίνου Λειβαδίτη:

- Ο Χρήστος και η Ελένη Λειβαδίτη, ο γιος τους Αθανάσιος και η κόρη τους Γιάννα, προσέφεραν το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η Αγγελική Πολ. Λειβαδίτη, ο γιος της Αθανάσιος και η κόρη της Κατερίνα, προσέφεραν το ποσό των 50 Ευρώ.

Τους ευχαριστούμε πολύ.

ΔΩΡΕΑ

Οι οικογένειες: Γεωργίου Αθ. Ζαρκάδα, Θωμά Μαζιά, Ιωάννου Μπαλαφούτα και Ανδρέα Ασημακάκη - Στη μνήμη της πολυαγαπημένης τους μητέρας και γιαγιάς προσέφεραν, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, το ποσό των 7.000 Δολαρίων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ

Στη μνήμη Κωνσταντίνου Λειβαδίτη προσφέρθηκαν:

- Από την οικογένειά του το ποσό των 200 Ευρώ.

- Από τον Αντόνιο Σκεπαρνία το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από το Νικόλαο Α. Σκεπαρνία το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Λεονάρδου Βαμβακάρη το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από το Θρασύβουλο και τη Βούλα Καλλιά το ποσό των 20 Ευρώ.

- Από Βασιλική Λειβαδίτη και οικογένεια το ποσό των 50 Δολαρίων.

- Από το Χρήστο Λειβαδίτη, το γιο του Αθανάσιο και την κόρη του Γιάννα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την Αγγελική Λειβαδίτη την κόρη της Κατερίνα και το γιο της Αθανάσιο το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Γεωργίου Κ. Μάντη το ποσό των 200 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Σκεπαρνίας την κόρη της Κατερίνα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Λειβαδίτη την κόρη της Κατερίνα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Λειβαδίτη την κόρη της Κατερίνα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Λειβαδίτη την κόρη της Κατερίνα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Λειβαδίτη την κόρη της Κατερίνα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Λειβαδίτη την κόρη της Κατερίνα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Λειβαδίτη την κόρη της Κατερίνα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την οικογένεια Λειβαδίτη την κόρη της Κατερίνα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Από την

Κανένας δεν τον ξέχασε

Γεμάτη και καυτή η επικαιρότητα. Ας την παρακάμψουμε όμως αυτή τη φορά και ας πούμε και καμιά αλήθεια...

Δεκαετία του εβδομήντα ήταν. Τότε που, μια ακόμα, «δοκιμασία» είχε πάρει τέλος, και τα κραβατιοχώρια γέμιζαν, περισσότερο βέβαια τα καλοκαίρια.

Τα πανηγύρια έδιναν κι έπαιρναν. Μια νέα γενιά περνούσε μέρος των διακοπών της στα πατρογονικά τοπία και οι σχέσεις μεταξύ τους έπαιρναν ανθρώπινες πια διαστάσεις.

Στου από πέρα χωριού πανηγύρι που τρεις μέρες κρατούσε γενήκαμε μάρτυρες ενός αλησμόνητου περιστατικού...

Περασμένα μεσάνυχτα και το κέφι έχει ανάψει.

Ο Νίκος ο Αράχωβας είχε ζεσταθεί κι είχε ζεστάνει το κλαρίνο του τόσο, όσο χρειάζονταν οι γύρω ραχούλες να ξαγρυπνούν και ν' αφουγκράζονται...

Ο Γιάννης, με πεντέξι χρόνια θητείας στην Αμερική, όπου έφτιαξε δυο μέτρα πλάτες, κάθεται στη γωνιά του Καλαθά και κατεβάζει τις μπύρες μονορούφι. Συντροφιά του ο Θόδωρος...

Γαμπρός νεχωρίτικος. Δομνιστιάνος στην καταγωγή, ο δεύτερος.

Ο πρώτος φορτηγατζής που έφτασε εδώ, στο τέλος της δεκαετίας του πενήντα.

Λεβέντης και «σοφέρ» τη βρήκε τη νύφη. Είχε ένα ατύχημα. Κατάληξε στην Αμερική. Άγνωστη η ασχολία του εκεί. Το πιθανότερο «τα πιάτα». Στην ξένη τον έτρωγε το μαράζι. Σε λίγα χρόνια. Τα βρόντησε και επέστρεψε στην πατρίδα.

Του Λ. Κωλέττα

Κάπου μεταξύ Αθήνας και χωριού, κυλούσε ο χρόνος του. Σ' αυτό το διάστημα τον χτύπησε η «παλιαρρώστια».

Μαθαίνονταν τα νέα, κανένας δεν τα πίστευε... Τόσο θηρίο φάνταζε...

Κείνο το καλοκαίρι, που γίνεται η κουβέντα παρουσιάστηκε στο χωριό...

Όλη τώρα η λεβεντιά ακουμπούσε σε ένα πόδι... Τάλλο το «ξερίζωσαν», τάχα για να γλιτώσει η ζωή του...

Αγνωρίστος στις δυο πατερίσες ακουμπώντας, τ' αποφάσισε, το βράδυ εκείνο να βγει στο πανηγύρι...

Περασμένα μεσάνυχτα, με το Γιάννη συντροφιά ρουφάνε μπύρες και λένε τα δικά τους... Δύσκολα να καταλάβεις τις κουβέντες τους, οι μισές είναι ξενόγλωσσες.

Ξαφνικά αρπάζει τις πατερίσες. Σηκώνεται. Κάνει

νόημα στο Γιάννη να τον ακολουθήσει...

Συγώνει στο πλατάνι, όπου χορός μεγάλος γινόταν... Σταματάνε όλοι. Εκείνος κάνει νέα κίνηση στο Γιάννη... Τον αρπάζει αυτός... Πετάει τις πατερίσες του ο Θόδωρος...

Κρατιέται απ' το μαντίλι του Γιάννη, με τις φαρδιές του πλάτες...

Πιάνονται κι άλλοι, πολλοί, στο χωρό...

Παράπονο γεμάτο το κλαρίνο του Αράχωβα... «Τούτη η γης που την πατούμε», τραγουδάει ο Κολοκούρας...

Στο 'να πόδι ο Θόδωρος φέρνει τις στροφές του... Όλοι όρθιοι απ' τα τραπέζια. Κλαίνε και οι πέτρες...

«... Ο Διγενής κι ο χάροντας στα μαρμαρένια αλώνια...» ψελλίζει μ' αναφιλητά ο δάσκαλος...

Πόσο κράτησε αυτό κανένας δε θυμάται... Πέρασε ώρα πολλή να τελειώσει εκείνος ο χορός... Εκείνο το πλάμεα...

Το πλάμεα που κανένας δεν το κέρδισε.

Ούτε ο Θόδωρος...

Το φινόπωρο, ύστερα από λίγους μήνες δηλαδή, του «ξερίζωσαν» και τ' άλλο πόδι.

Κι ώσπου να φτάσει τ' άλλο το πανηγύρι ο Θόδωρος έφυγε...

Όμως κανένας δεν τον ξέχασε!!!

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Από μια πρώτη επίσκεψη...

Μαζί με τις ευχαριστίες μου για την όμορφη βραδιά το Φλεβάρη, στο Βύρωνα, σας στέλνω και αυτό το άρθρο που έγραψε ο γαμπρός μου, Κώστας Παπατόρος, ο οποίος αρθρογραφεί στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο. Αρραβωνιάστηκε πρόσφατα την κόρη μου Βίκυ. Είναι καθηγητής φιλόλογος και κατάγεται από το Κρίκελο.

Με την
Αντώνης Παληομήτρος

Κάθε φορά που θωρείς τούτη την αετοφωλιά, χρόνοι αλαργίνοι, πρωτόγνωρα αισθήματα νιώθεις να σε πλημμυρίζουν. Τοπίο που πέτρωσε στο χρόνο, σα ν' αρνείται πεισματικά να συμπρευτεί στο πνεύμα των καιρών. Σαν τ' αμάξι με τ' άλογο που καμαρώνει ο ποιητής

«Ωρα προσμένει μοναχή, η άμαξα κάτ' απ' τη βροχή και δεν τη μέλλει· κ' είναι σα να την τυραννά πιότερο η ξένη η γειτονιά που δεν τη θέλει».

Παράδοση εκαποντάδων χρόνων ατόφια, που διακρίνεται με την πρώτη ματιά.

Όταν πρωτοδείς τούτο τ' αλωνάκι – που εδώ, καθώς λέει η λαϊκή μούσα, χορεύεται μοναδικά το γαϊτανάκι – νιώθεις ν' απολαμβάνεις την παρουσία σου σ' ένα ειδυλλιακό τοπίο σαν αυτό που περιγράφεται στους πίνακες κορυφαίων ζωγράφων. Βαθύσκιοτα πλατάνια μέσ' στη μέση, μικρομάγαζα, καφενέδες που αναδίνουν το πνεύμα μιας άλλης εποχής, αμεσότητα σχέσεων, μακριά από το χρησιθηρικό, αδηφάγο, ατομικιστικό πνεύμα που επέβαλε η τεχνοκρατία.

Νεχώρι, τόπος ποτισμένος με αίμα. Από τ' αρχαία χρόνια έως σήμερα. Πάντοτε καταφύγιο των κατατρεγμένων, ελεύθερων, αδούλωτων ανθρώπων. Θύμησες νωπές που πληγώνουν όχι μόνο τους συγγενείς των αδικοχαμένων, αλλά και κάθε σκεφτόμενο, ελεύθερο άνθρωπο.

Όταν όμως γνωρίσεις και τους ανθρώπους του, το πώς γλεντούν – μία συμμετοχή στον ετήσιο χορό του Συλλόγου το Φλεβάρη που πέρασε ήταν αρκετή – βιώνεις την αίσθηση της ανεπάρκειας του λόγου σου να περιγράψει την ομορφιά της πραγματικότητας. Η φιλοξενία είναι αναπόσπαστο κομμάτι της Νεχωρίτικης παράδοσης, η οποία τηρείται με θρη-

σκευτική ευλάβεια από κάθε Νεχωρίτη. Μολογιέται, όχι μόνο στα γύρω χωριά, αλλ' ακόμη και στα καμποχώρια, ότι μόνο στο Νεχώρι τηρείται αυτό το έθιμο απαρέγκλιτα, «πρώτα θα χορέψουν οι ξένοι κι υστερα οι ντόπιοι».

Δικαιολογείται απόλυτα η μεγάλη αγάπη του πλήθους μεταναστών - παιδιών του, που εκφράζεται με ποικίλους τρόπους. Το φτωχό Νεχώρι τους έδωσε τη δυνατότητα να θέσουν σε εγρήγορση κάθε ικμάδια τους, πνευματική, σωματική, ν' ανασκούμπωθούν, για να δουν τι αξίζουν... να μάθουν να ζουν χωρίς να στηρίζονται σ' αλλονό πλάτες.

«Δε θέλω του κισσού το πλάνο ψήλωμα, σε ξένα αναστηλώματα δεμένο. Ας είμαι ένα καλάμι, ένα χαμόδεντρο. Μα όσο ανεβαίνω, μόνος ν' ανεβαίνω».

Γι' αυτό τόσος μεγάλος σεβασμός κι ευγνωμοσύνη από τείνα, απανταχού της γης. Ξεχειλισμένες αισθήσεις από τη βουκολική ζωή, εικόνες από τη ζωή του βουνού, του χωριού και της στάνης κάνουν το τραγούδι της ξενητιάς, βαρύ, αβάσταχτο.

«Ανάθεμάσε, ξενητειά, με τα φαρμάκια πώχεις! Θα πάρω έναν ανήφορο να βγω σε κορφοβούνι, Να βρω κλαράκι φουντωτό και ριζιμό λιθάρι, Να βρω και μια κρυόβρυση, να ξαπλωθώ στον ίσκιο, Να πιω νερό να δροσθώ, να πάρω λίγη ανάσα.

Τραγούδια αν έχ' η μαύρη γη, κι ο τάφος χαμογέλια, Έχει και του παιδιού η καρδιά, που περπατεί στα ξένα. Τα ξένα έχουν καημούς πολλούς και καταφρόνια πλήθος! Στα ξένα δεν ανθίζουν την άνοιξη τα δέντρα. Και δε λαλούνε τα πουλιά, ζεστός δε λάμπει ο ήλιος, Δε φυλλούριαζουν τα βουνά, δεν πρασινίζει ο κάμπος...».

Καημός αβάσταχτος που μετουσιώνεται σε συγκίνηση και χαρά, όταν θωρούν έστω και νοερά το δικό τους «ομφαλό της γης», τη γενέθλια γη τους, που ατσάλωσε το φρόνημά τους και σφυρλάτησε το χαρακτήρα τους ώστε να προκόψουν και να ευτυχούν όπου βρεθούν «μπολιασμένοι» με τη Νεχωρίτικη Παράδοση.

Υ.Γ. «Κλείσε μέσα το Νεχώρι και θα αισθανθείς κάθε είδους μεγαλείο». Ένας θιασώτης του χωριού σας ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΤΣΙΡΟΣ

Κοινωνικά

στις αρχές του αιώνα μας στο γειτονικό χωριό, Άγιο Δημήτριο και έχει με τον σύζυγο της Νικόλαο Πατερέκα και τα 4 παιδιά της, και ένα που το έχασε νωρίς, στο Νεχώρι.

Την αξίωσε ο Θεός να συμπληρώσει 100 χρόνια ζωής και έφυγε ικανοποιημένη, που άφησε πίσω παιδιά καταξιωμένα στην κοινωνία και εγγόνια. Έζησε έναν αιώνα γεμάτον από αγώνες, αγωνίες, περιπέτειες σε δύσκολους καιρούς με πολέμους, ανταρσίες, πείνα, κ

(Συνέχεια από το φύλο 100)

Στο συνέδριο ο υπογράφων έκανε εισήγηση με θέμα: «Πρωτοποριακές αγροτικές πρωτοβουλίες στο Νεοχώρι»

Οι πρωτοβουλίες αυτές έλαβαν χώρα κυρίως στη δεκαετία 1930-1940 στο χωριό μου, το Νεοχώρι, από τον αγρότη Κωσταντίνο Ν. Βλάχο (ΚΒ), που για την εποχή του και τον τόπο ήταν πρωτοποριακές. Δεν ήταν μόνο αγρότης, ήταν και τσαγκάρης, ειδικευμένος στα τσαρούχια της εποχής, επάγγελμα που έζασκε κατά διαστήματα. Ήταν και μετανάστης. Είχε ζήσει στις ΗΠΑ αρκετά χρόνια κατά διαστήματα μεταξύ 1921 και 1936, όπου εργάστηκε, όχι όμως ως αγρότης. Εκεί από μεράκι παρακολουθούσε τις αγροτικές ασχολίες, ιδιαίτερα τις καλλιέργειες και είχε αυτή την ευκαιρία, γιατί τα μέρη που εργαζόταν ήταν μικρές πόλεις στις επαρχίες. Εκεί είδε πολλά καινούργια πράγματα και μεθόδους, άγνωστα στην πατρίδα. Μια άλλη πηγή γνώσης των αγροτικών θεμάτων, πέραν της προσωπικής του ενασχόλησης στο χωριό και των παραπτήρισεων στην Αμερική, ήταν η μελέτη σχετικών βιβλίων και περιοδικών. Είχε τελειώσει το τότε τετρατάξιο δημοτικό σχολείο στο χωριό, αλλά από μικρός είχε έντονη έφεση στο διάβασμα. Είχε πλούσια βιβλιοθήκη κυρίως με θρησκευτικά, ήταν θρησκευόμενο άτομο, και βιβλία γεωπονικά και αγροτικής οικονομίας. Παρεμπιπτόντως να αναφέρουμε ότι από τη συχνή μελέτη σπάνια σε γραπτά του, κυρίως επιστολές, θα βρισκόταν λάθος ορθογραφικό ή συντακτικό. Το πάθος του ήταν η γεωργία και η γη. Πίστευε στη γη απ' την οποία ο άνθρωπος μπορούσε να αντλήσει πολλά από όσα χρειάζεται. Εκτιμούσε πολύ την εργασία, ιδιαίτερα τη χειρωνακτική.

Παραγωγή κρασιού. Κάθε οικογένεια στο χωριό από παλιά έφτιαχνε κρασί για ίδια κατανάλωση και πολύ σπάνια για πώληση. Το κόκκινο κρασί κάλυπτε συνήθως τις οικογενειακές ανάγκες μέχρι και τον Ιούνιο, γιατί κατόπιν το υπόλοιπο αλλοιωνό-

ΤΟ 30 ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΝΑΜ

ταν, ξίνιζε, «λάλαγε» κατά την τοπική ορολογία, λόγω των μικρών βαθμών. Ο ΚΒ ακολούθισε δική του τακτική σε αντίθεση με τα καθιερωμένα. Κατά τον τρύγο καθάριζε ένα προς ένα τα σταφύλια από ρόγες άγουρες ή σάπιες. Τα σταφύλια απλώνονταν σε στεγασμένο χώρο πάνω σε καθαρή επιφάνεια και παρέμειναν 4-6 ημέρες πριν το πάτημα, για να στραγγίσουν. Υπήρχε απόλυτη καθαριότητα του χώρου, των μέσων επεξεργασίας των σταφυλιών και του χώρου αποθήκευσης του κρασιού. Το αποτέλεσμα ήταν η παραγωγή κρασιού εξαιρετικής ποιότητας, που διατηρούταν όλο το χρόνο, αλλά και τον επόμενο, αν περίσσευε και πάντα στην ίδια ποιότητα. Τον μιμήθηκαν πολλοί.

Διατήρηση σταφυλιών το χειμώνα. Στο χωριό κρέμαγαν από το ταβάνι τα βρώσιμα, επιτραπέζια λεγόμενα, σταφύλια (αετονύχια) για να διατηρούνται κάποιο διάστημα μετά τον τρύγο, όμως σιγά-σιγά ζάρωναν. Ο ΚΒ διατηρούσε τα σταφύλια αυτά μέσα σε τριμένο φελλό, όπου διατηρούσαν τη φρεσκάδα και ήταν ομετάβλητα στην καρδιά του χειμώνα.

Ξεστρεμμάτισμα. Στα ποτιστικά χωράφια, που ήταν τα κυρίως παραγώγικά σε καλαμπόκι, πατάτες, φασόλια και κηπευτικά έκανε το λεγόμενο ξεστρεμμάτισμα. Αυτό γινόταν μια φορά και συνίστατο σε βαθύ σκάψιμο έως 50-60 εκατοστά, καθάρισμα από πέτρες, αγριάδα και άλλα ζιζάνια και αναποδογύρισμα με το φτιάρι, ώστε να αεριστεί όλο το χώμα.

Η καλλιέργεια σε αυτό το χωράφι απέδιδε μεγάλες ποσότητες και άριστη ποιότητα προϊόντων. **Πρώιμα σύκα.** Στη δεκαετία του 1930 έφερε στο χωριό συκιές πρώιμης παραγωγής, δε γνωρίζω τον τόπο προήγειας, η προέλευση ήταν Ιταλική και η ονομασία Φρακασιάνο. Το χωριό, λόγω χαμηλού υψομέτρου, είχε μεγάλη παραγωγή σύκων. Τα σύκα ωριμάζουν το Σεπτέμβριο, ενώ τα φρακασιάνο δυο μήνες νωρίτερα, τον Ιούλιο, εποχή δηλαδή που δεν υπήρχαν άλλα φρούτα στο χωριό. Να σημειώσουμε ότι οι συκιές αυτές είναι δίφορες, καρπίζουν και το Σεπτέμβριο. Μια από τις αρχικές συκιές υπάρχει ακόμα και είναι παραγωγική, όπως διαπίστωσα προσωπικώς τον περασμένο Ιούλιο.

Μήλα Γκόλντεν Ντελίσους. Όλοι γνωρίζουμε και έχουμε γευθεί τα περίφημα κίτρινα μήλα με τη διεθνή ονομασία γκόλντεν ντελίσους. Το είδος αυτό πρωτοεμφανίστηκε στις ΗΠΑ το 1916, ενώ στην Ελλάδα εμφανίζεται επισήμως στα μέσα της δεκαετίας του 1950 στη βόρειο Ελλάδα, σύμφωνα με στοιχεία του Ινστιτούτου φυλλοβόλων οπωροφόρων δέντρων Νάουσας του Υπουργείου Γε-

ωργίας. Στο Νεοχώρι το είδος αυτό του μήλου είναι γνωστό από το 1937, χάρις στον ΚΒ. Έφερε από τις ΗΠΑ πέντε δενδρύλλια αρκετά αναπτυγμένα και τα φύτεψε. Η μεταφορά έγινε με το πλοίο, 22-24 ημέρες ταξίδι, ύστερα από ειδική συσκευασία μέχρι την Πάτρα, με το καΐκι στη Ναύπακτο και με το μουλάρι στο χωριό ύστερα από 16 ώρες δρόμο. Η ανάπτυξη ήταν γρήγορη, όπως γρήγορη και αποδοτική ήταν και η καρποφορία. Οι πρώτοι καρποί εντυπωσίασαν τους χωριανούς, οι οποίοι πρώτη φορά έβλεπαν τέτοια μήλα. Θαυμάζει κανείς την αποφασιστικότητα, την επιμονή και το μεράκι για ένα τέτοιο εγχείρημα να μεταφέρει δέντρα από την Αμερική με ειδικό τρόπο. Δεν το έσπερνε, αλλά το φύτευε, όπως το φυντάνι του καπνού. Έκανε φυτώριο σταριού και κατόπιν γινόταν το φύτεμα σε αυλάκια ένα, ένα φυτό στο οργανένο χώμα. Η πρώτη εφαρμογή έγινε σε έκταση περίπου 250 τ. μ. που βρισκόταν μέσα στο χωριό υπό τα όμημα των έκπληκτων γειτόνων και περαστικών, αλλά και των αφιχθέντων ειδικών «να δουν το θέαμα», πολλοί από τους οποίους ειρωνεύονταν και εχλεύαζαν. Το αποτέλεσμα ήταν να διατεθούν στην πόλη, λόγω απόστασης. Η ντόπια αγορά ήταν σχεδόν ανύπαρκτη. Ποιος θα αγόραζε μήλα ή σύκα, ακόμα και γάλα, όταν το κύριο μέλημα ήταν το ψωμί, που δεν εξασφαλίζοταν εύκολα. Εκτός τούτων τα μεγάλα εμπόδια ήρθαν με τον πόλεμο και την κατοχή και τα όσα ακολούθησαν.

Αυτές ήταν οι σημαντικότερες πρωτοβουλίες και ενέργειες που χρησιμοποίησε ο ΚΒ, δύσες τουλάχιστο μου είναι γνωστές. Εάν δούμε την πρακτική πλευρά αυτών των ενέργειών διαπιστώνουμε ότι αναμφίβολα είχαν συμβάλλει στη βελτίωση του εισοδήματός του και της ζωής της οικογενείας του. Πέραν αυτού, όταν εκδηλώνονται τέτοιες πρωτοβουλίες στις τότε συνθήκες και στο τότε κλίμα, ο πιωδήποτε υποδηλούν κάτι το ξεχωριστό. Φανερώνουν ένα ανήσυχο πνεύμα με πίστη σ' αυτό που έκανε. Οι πρωτοβουλίες του οώμως σκόνταψαν οι περισσότερες σε μεγάλες δυσκολίες. Ορεινό, μικρό και απομακρυσμένο το χωριό με λίγα χωράφια από μικρές πεζούλες και οι κοντινότερες πόλεις εφοδιασμού και εμπορίου απειχαν 10-15 ώρες με μουλάρι ή πεζοπορία. Και να υπήρχε παραγωγή σε κάποια προϊόντα δεν μπορούσαν να διατεθούν στην πόλη, λόγω απόστασης. Η ντόπια αγορά ήταν σχεδόν ανύπαρκτη. Ποιος θα αγόραζε μήλα ή σύκα, ακόμα και γάλα, όταν το κύριο μέλημα ήταν το ψωμί, που δεν εξασφαλίζοταν εύκολα. Εκτός τούτων τα μεγάλα εμπόδια ήρθαν με τον πόλεμο και την κατοχή και τα όσα ακολούθησαν.

Κάποιοι στο χωριό λέγανε, γιατί κάθεται στο χωριό και ξοδεύει τα λεπτά του (όλες οι ενέργειες αυτές απαιτούσαν χρήματα επένδυσης) και ογκώνιζεται και δεν πάει παρακάτω, στη Ναύπακτο, στο Αγρίνιο, ή αλλού να πάρει χωράφια και να έχει διάφορο. Γι' αυτό ρωτήθηκε πολλές φορές ο ίδιος και τότε στην ενεργό δράση και αργότερα στη δύση του βίου του. Η απάντηση ήταν πάντα η ίδια, απλή και ειλικρινής. «Ηθελα να είμαι στο χωριό, αυτός είναι ο τόπος μου». Κι έτσι παρέμεινε μέχρι τελευτικά απειλούμενός του. Προσπάθησα να βρω αν η παραπάνω καλλιέργεια είχε εφαρμοσθεί κάπου, έστω και πειραματικά. Ζήτησα πληροφορίες από το Ινστιτούτο Σιτηρών του Υπουργείου Γεωργίας, που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και δήλωσαν άγνοια. Ούτε και στη βιβλιογραφία τους αναφέρεται κάτι σχετικό. Είναι βέβαιο ότι ούτε τότε, ούτε πολύ μεγάλες απαιτήσεις έτοιμης τροφής, γιατί ήταν εσταυλισμένο χώρο και όταν έβγαινε έξω, ήταν για περίπτωτο, παρά για βασκό. Απέδιδε όμως 15 οικάδες γάλα ημερησίως, περίπου 20 κιλά, σχεδόν όλο το χρόνο. Οι προβλέψεις του δεν επαληθεύτηκαν, ως προς τη διάθεση του γάλακτος, κι έτσι το ισοζύγιο δαπάνης για τροφή προς έσοδα από το γάλα ήταν αρνητικό. Η δικαίωση, πραγματική και περισσότερο ηθική, ήρθε στα επόμενα σκληρά χρόνια. Συνέβαλε σημαντικά στη διατήρηση της

Η «Βοήθεια στο Σπίτι» στο Νεχώρι

Στη Γενική Συνέλευση παρέστη ο Πρόεδρος της Αιτωλοκεφαλης Α.Ε. Κ. Παναγιώτου ο οποίος ενημέρωσε τους αντιπροσώπους των Συλλόγων, για την εφαρμογή των νέων αναπτυξιακών προγραμμάτων στη Ναυπακτία. Από το Σύλλογο μας παρέστησαν ο Πρόεδρος και ο Γενικός Γραμματέας.

Τα «Παλιά παιδικά παιγνίδια του χωριού του Ν. Μπαζιώνη» θα δημοσιευθούν στο επόμενο φ

ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) βήθρα" και κάτω απ' τη σκέπη του σταθήκαμε νυφάδες και γαμπροί. Από την ίδια πάλι θέση αποχαιρετήσαμε τους λατρευτούς μας, που μίσεψαν για το μεγάλο τους ταξίδι. Πρόκειται όπως θα καταλάβατε για τα ορειχάλκινο πολυέλαιο, που στολίζε κάποτε την εκκλησία μας. Παραπεταμένος και βαριά τραυματισμένος απ' το χρόνο, έμεινε ξεχασμένος σε κάποια αποθήκη προσμένοντας το: "έλα πάλι"...."έλα πάλι να στολίσεις με τη δωρική ομορφιά σου την Παναγιά μας και να μας θυμίσεις τα παλιά, τα περασμένα.

Κατασκευάστηκε σε κάποιο Ρωσικό Εργαστήρι τον περασμένο αιώνα και από κει η ευλάβεια του Νικολάου Δ. Παπανικολάου τον έφερε ταπεινό αφιέρωμα και προσευχή χειροπιαστή στην Παναγιά μας. Μέχρι το 1940 στολίζε μαζί με τον άλλο, τον κρυστάλλινο πολυέλαιο, την Εκκλησία μας. Το 1940, ανήμερα του Πάσχα, ο κρυστάλλινος, προμηνύοντας τις συμφορές της Πατριδας μας, που θα ακολουθούσαν, έπεσε και έγινε θρύψαλα. Βέβαια μέσα σε κείνη τη λαιλαπτα, που ακολούθησε, ποιος θα σκεπτόταν την ανάταξη και την αποκατάστασή του; Κι έτσι έμεινε ολομόναχος ο ορειχάλκινος για αρκετά χρόνια να στολίζει την Παναγιά μας. Όταν όμως η μπόρα του πολέμου, της κατοχής και του Εμφυλίου διάβηκε, η ευλάβεια άλλων συγχωριανών μας αφιέ-

ρωσαν καινούργιους πολυέλαιους στην Εκκλησία μας κι αυτός, όπως τα παλιά κονίσματα, λαβωμένος και περιφρονημένος, "έδωσε" τη θέση του σε άλλους πιο καινούργιους και πιο μοντέρνους (!). Κι αυτός; Ξεχάστηκε σε κάποια αποθήκη ή κάποιο εξωκλήσι παραπεταμένος.

Ήρθε όμως η στιγμή να αναγνωριστεί η καλλιτεχνική, μα και η ιστορική του αξία. Ο Σύλλογος τον έφερε στο εργαστήρι "Ορειχάλκινων Κατασκευών" των Αδελφών Αθανασίου Μάλλιου και αυτοί έσκυψαν επάνω του με σεβασμό, αγάπη και στοργή, γιατί και σ' αυτούς θύμιζε τα περασμένα και με λεπτότατες επεμβάσεις του έδωσαν και πάλι την αρχική μορφή του, τη μορφή που είχε στα πρώτα νιάτα του. Ως Νεχωρίτες νιώθουμε την ανάγκη:

-να ευχαριστήσουμε τον Ιερέας και τα Εκκλησιαστικά Συμβούλια του Χωριού μας, που διαφύλαξαν το ακριβό αυτό κειμήλιο της Εκκλησίας μας και της Ιστορίας μας.

-να συγχαρούμε το Σύλλογο μας, που ξανάφερε ένα φιλο απ' τα παλιά, για να μας θυμίσει χρόνους και ανθρώπους περασμένους και

-να πούμε χιλια μπράβο και μύρια "ευχαριστώ" στο Γιώργο και το Γιάννη Μάλλιο για την ομολογουμένως τέλεια δουλειά τους.

Η Παναγιά να τους έχει όλους πάντα καλά. π.μ.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) παρτύριο της πυράς, αφού μάταια περίμεναν (τόσο νωρίς;) τους νεότερους για να τους απαλλάξουν. Οι νοικοκυρές άρκισαν να καταφτάνουν και σε παρακείμενο τραπέζι υπήρχαν όλα τα καλά του Θεού: Αυγά, κουλούρια, κρασί κι αργότερα τα πρώτα μοσχομύριστα κοκορέτσια.

Μαζί μας φέτος και οι ξενιτεμένοι μας κ. Γρηγόρης Ντούζος και η γυναίκα του με τους συγγενείς τους, που δοκίμαζαν ιδιαίτερο καρά. Στην ώρα τους βγήκαν και τα ψυτά. Τηρήθηκε κι εφέτος το έθιμο. Φάγαμε όλοι μάζι στην αίθουσα του Σχολείου σε κοινό τραπέζι - τραπέζι Αγάπης - σύμφωνα και με το πνεύμα της εορτής. Γευτίκαμε τα ωραία γλυκά που μας πρόσφερε το κ. Γεωργία Καρανδρίκα για την αυριανή γιορτή της. Το γλέντι συνεχίστηκε με τραγούδια από τους πλέον καλλιώφουνται και το κέφι κράτησε για αρκετή ώρα. Έπειτα όμως να πάμε και στον εσπερινό της Αγάπης. Εκεί πήραμε το μίνυμα να γιορτάζουμε κάθε χρόνο την Ανάσταση όλοι και με εσωτερική προσέγγιση. Να αναστθούμε κι εμείς μάζι και τα χωριά μας...

Από την άλλη μέρα δυστυχώς για όλους μας άρκιζε η επιστροφή στις πολύβουες και πολύχρωμες πολιτείες...

B'

ΨΙΟΥΡΟΙ ΚΑΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ...

Τούτες τις μέρες - Άγιες μέρες του Πάσχα - η θύμιση γιρίζει στα παλιά. Γυρισμός στα περασμένα. Ο πολικός αστέρας του Νεχωρίτη τον οδηγεί στην γενέ-

θλια γη. Στο χωριό και στην πατρική εστία. Στη δική του Ιθάκη. Η ψυχή του δεν εκπατρίζεται, μόνο το κορμί του ζενιτεύεται. Το σπίτι του στο χωριό γίνεται φωτεινό και φιλόξενο παλάτι. Στο παλιό παραγώνι ξαναζεί το παρελθόν. Τα παγωμένα γονολίθια ζεσταίνουν τη θύμιση και την καρδιά.

Ο Νεχωρίτης γίνεται ρομαντικός και λεπτός άνθρωπος. Θερμός τοπικής...ακίνδυνος. Φορτωμένος με παλιές θύμισες κι αναδρομές αναζητά τα παλιά καλά ή πέτρινα κρόνια. Γίνεται στοχαστής. Ένας ταπεινός φιλόσοφος με τη δική του φιλοσοφία.

Το άγχος της καθημερινότητας σταμάτη μπροστά στην εικόνα του χωριού. Εκεί ξαναγίνεται έφηβος κι αμέριμνο παιδί. Η

καρδιά του κτυπά όπως παλιά. Εδώ στον τόπο του γνώριμα πρόσωπα του καμογελούν, τον καλημερίζουν. Τα πάντα απλά όχι βίαια. Στο κεφαλόσκαλο του πατρικού του στέκει και καρτερεί η Μάνα της υπαίθρου μυθιστορική κι αγγελική μορφή μ' ένα κλωνί βασιλικό στ' άσφαρκο χέρι της για να καλωσορίσει ή να ξεπροβοδίσει. Μία τραγική Ιφιγένεια της ζωής, αφού δε ζητά πληρωμή για τις θυσίες, αλλά αγάπη κι αναγνωρισμά.

Τούτες τις μέρες ο καθένας μας αλλαγέμενος από κακίες και μικρότητες ας γίνει ένα άκακο παιδί γεμάτο όνειρα κι ευτυχία γεμάτο...**Αναστάσιμη Αγάπη**, αφού κάνει πρώτα τη δική του αναδρομή!

ANT. ΜΑΣΓΑΛΑΣ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΠΑΛΙΟΝΕΧΩΡΟ

Οι λιγοστοί κάτοικοι του Παλιονέχωρου γιόρτασαν όλοι ANTAMA το Πάσχα.

ΜΕ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Είναι αληθεία ότι σωρεία προβλημάτων του χωριού μας και των χωριανών, αντιμετωπίστηκαν από τους ίδιους τους Νεχωρίτες, που πάλεψαν και παλεύουν, χρόνια τώρα ενάντια στην κρατική αδιαφορία. Οι παλιότεροι, ντόπιοι και ξενιτεμένοι, πρωτοστάτησαν νηστικοί και ταλαιπωροί και το Νεχώρι πρώτο απ' όλα τα χωριά είχε δικό του δρόμο, δικό του υδραγωγείο, Σχολείο, Κοινοτικό μέγαρο με Βιβλιοθήκη κ.λπ. Είχε όμως και τον πρώτο Σύλλογο σε Ελλάδα και Αμερική με άξια μέλη που πρόσφεραν και συνέβαλαν στην επίλυση πολλών προβλημάτων.

Οι νεότεροι παρέλαβαν μια βαριά παρακαταθήκη. Πρέπει η παράδοση να συνεχιστεί, τώρα που η σκυτάλη παραδόθηκε σ' αυτούς. Τα προβλήματα πολλά και διάφορα και σήμερα για το χωριό και την περιοχή του.

Πρέπει να αντιμετωπιστούν σοβαρά και σε βάθος και όχι επιφανειακά και σε επίπεδο συζήτησης στο καφενείο. Αυτή η αντιμετώπιση και ο σωστός τρόπος επιλυσής τους με αναγκάζουν να καταθέσω σήμερα την ταπεινή μου γνώμη και τις προτάσεις μου και από τις στήλες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ». Φρονώ ότι, κύριος υπεύθυνος και συντονιστής θα πρέπει να είναι ο Σύλλογος Νεχωριτών. (Στην Ελλάδα και στο εξωτερικό). Κάθε Αύγουστο και δύο μέρες πριν από την πανηγύρι της Εφηβείας η Λαζαρίτης θα προστατεύει την παραδοσιακή γεύμα της Αγάπης.

7. ΠΟΡΤΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ: Ρύπανση - καταστροφές στο δάσος - Δενδροφύτευση - Προστασία πανίδας και χλωρίδας.

8. ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΡΓΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ: Προγραμματισμός εκτέλεσης έργων με παραδοσιακό χαρακτήρα. Δυνατότητα και προοπτική τουριστικής ανάπτυξης.

9. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ: Αξιολόγηση των θεμάτων της ημερίδας. Προτάσεις.

Λήξη ημερίδας και παράθεση δείπνου στην πλατεία του χωριού με προαιρετική συμμετοχή.

ΑΝΤ. ΜΑΣΓΑΛΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΙΚΟ ΑΠ. ΓΙΑΝΝΑΡΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) γινε στην Αμερική προς τιμήν του, έγινε αφορμή να μάθουμε πώς η προσφορά του στους τομείς αυτούς απλώνεται και πέρα απ' το χωριό, στην Αμερική, όπου ζει με την οικογένειά του.

Την Παρασκευή ποιοπόν της 1ης Απριλίου του 2005 η πολιτεία στην οποία ζει, αναγνωρίζοντας την προσφορά του και αυτού και της συζύγου του στην τοπική κοινωνία του -Hagerstown- διοργάνωσε προς τιμήν του εκδήλωση. Σ' αυτή παραβρέθηκαν οι τοπικές αρχές, εκπρόσωποι φορέων της πόλης και πλήθος κόσμου. Ο Νίκος με την εργατικότητά του, το χαρακτήρα και την ανιδεστελή προσφορά του κατόρθωσε να αποσπάσει το σεβασμό, την εκτίμηση και την αρχή των αρχών και των κατοίκων της περιοχής στην οποία ζει.

Φτωχός μετανάστης ήρθε στην Αμερική πριν από 50 και